

ud og presse deres leverandører af gas og kræve at få den til en lavere pris, også selv om de ikke umiddelbart er omfattet af åbningen.

Så er der et par steder, hvor vi synes forslaget ikke er ambitiøst nok. Det første, jeg vil nævne, er spørgsmålet om DONG's organisering. Efter vores opfattelse burde DONG deles i to selskaber for gasdelen, nemlig sådan, at der er et selskab, der administrerer det overordnede røret og kan betragtes som værende neutralt, og at man så har et egentlig handelsselskab, som går ud i fri konkurrence og søger at skaffe sig kunder.

I denne forbindelse kan vi ikke lade være med at erindre de betragtninger, som miljø- og energiministeren meget rigtigt havde i forbindelse med elliberaliseringen. Da sagde ministeren i klar tekst til elbranchen, at det altså ikke var nok, at man bare flyttede et kontor lidt ned ad gangen. Man skulle foretage en regulær opdeling, sådan at vi var sikre på, at der ikke blev flyttet penge fra monopoldelen til konkurrencedelen. Nøjagtig de samme argumenter bør naturligvis medføre, at ministeren som eneaktionær i DONG tager initiativ til uanset denne lovvedtagelse at få selskabet delt i en konkurrencedel og en monopoldel.

Det andet synspunkt, vi har, hænger lidt sammen med det, nemlig spørgsmålet om, at der bliver en langt højere grad af offentlighed om, hvad der foregår i et monopolselskab som DONG. Ganske vist har vi et energitilsyn, som skal følge med i, hvad der foregår, men den almindelige offentligheds adgang burde være lovfæstet i dette lovforslags kapitel 9, sådan at borgerne har mulighed for at søge indsigt og ikke bliver afvist med argumenter om, at det sandelig er omfattet af konkurrence osv., for det bør det jo ikke være, for så vidt angår monopoldelen.

Det sidste synspunkt, vi har, drejer sig om det såkaldte opstrømsrør, altså røret fra platformene i Nordsøen og ind til Nybro gasbehandlingsanlægget.

Ud fra en langsigtet betragtning må det være en dansk forsyningsmæssig interesse, at når gasforsyningerne fra DUC-felterne og fra Amerada Hess-felterne osv. på et eller andet tidspunkt begynder at tynde ud, kan de rør så gøres til genstand for levering af gas, eksempelvis fra den norske Europipe II eller fra andre muligheder på Nordsøen. Der kan det ikke nytte noget, at det gasrør fra Nordsøen og ind til Nybro – eller de gasrør hedder det jo i vore dage –

ikke er omfattet af adgangen til, at man kan transportere til konkurrencedygtige priser. Så vi vil gøre os selv en bjørnetjeneste, hvis vi er afhængige af kun at få leveret gas udefra gennem den dansk-tyske rørledning, og derfor en opfordring til, at vi under udvalgsarbejdet kan få efterprøvet, om ikke de rør også kan omfattes af markedsåbningen.

Med de små bemærkninger vil vi fra Frihed 2000 naturligvis støtte lovforslaget.

Miljø- og energiministeren (Svend Auken):

Jeg vil gerne sige tak til ordførerne. Vi har jo været inde på en række af de principielle punkter under forespørgsels- og redegørelsesdebatten, så jeg skal kun koncentrere mig om de konkrete punkter, der har været rejst.

Hr. Hansen-Nord spurgte, om lov nr. 228 stadig væk er i kraft, og det kan jeg svare bekræftende på. Det økonomiske tilbud til de regionale selskaber er taget af bordet, men selve muligheden for, at staten kan købe, er til stede. Jeg tror, at det er det, jeg kan sige om det.

Med hensyn til markedsåbningen er mange vældig kritiske og siger, at den er for lidt ambitiøs. Jeg er nødt til at sige, at inden vi gik ned og forhandlede dette spørgsmål i EU, blev den konkrete markedsåbning forelagt det danske Folketing, og det blev behandlet under de former, der nu engang gælder i Europaudvalget, og stort set hele Europaudvalget, som jeg husker det, gav tilslutning til den danske strategi. Så der er altså nøje overensstemmelse mellem det, Folketinget sagde, inden vi bandt os i EU, og så det, vi nu konfirmerer med aftalen.

Vi har en lang række særlige interesser her, som hr. Martin Glerup gjorde opmærksom på, og som gør, at det her område ikke uden videre kan sammenlignes med elområdet.

En særlig problemstilling knytter sig til opstrømsledningerne. Der har Danmark arbejdet for det synspunkt, som jeg tror hr. Behnke og flere andre var inde på, at i virkeligheden burde hele dette system af opstrømsledninger ude i Nordsøen, ikke kun de danske, men også eksempelvis de norske, de engelske osv., være omfattet af en fælles regulering, så der var et fælles marked.

Det har vi endnu ikke nogen afklaring af i EU-regi. Sker der en sådan afklaring, er det naturligvis indlysende, at så må Danmark ligestilles med Norge. Men vi er altså lidt imod, at vi bringes i en ugunstig situation i forhold til de lande, vi normalt sammenligner os med.